Feministiskt Initiativ
Gotland

Interpellation **Socialtjänstlagen och nödställda EU-medborgare**

Till **Ordförande i Social- och omsorgsnämnden**

I Socialtjänstlagen fastslås den sk vistelseprincipen, vilken innebär att den kommun där den enskilde vistas ansvarar för stöd och hjälp (2 kap §1). Lagen ger ingen stöd för inskränkningar av denna rättighet med grund i etnicitet, medborgarskap eller härkomst. Trots detta väljer kommuner och regioner runt om i Sverige – däribland Region Gotland – att tolka lagen som att den inte gäller nödställda EU-medborgare. Detta motiveras med §2 i samma kapitel: ”Om det står klart att en annan kommun än vistelsekommunen ansvarar för stöd och hjälp åt en enskild, är vistelsekommunens ansvar begränsat till *akuta situationer*.” Med utgångspunkt i denna paragraf beviljas idag alltså bara nödhjälp till nödställda EU-medborgare.

Problemet är att detta är en feltolkning av lagen, vilket också påpekats av jurister vid Juridiskt forum, Umeå Universitet. För det första finns ingen annan kommun som ansvarar för stöd och hjälp, vilket krävs enligt paragrafen. Vidare framkommer det i §3 att ”Om den enskilde är bosatt i en annan kommun än vistelsekommunen, ansvarar bosättningskommunen för det stöd och den hjälp som den enskilde behöver.” Och om den enskilde saknar stadigvarande bostad – vilket de nödställda EU-medborgarna gör – avses med bosättningskommun den kommun till vilken han eller hon har sin starkaste anknytning – det vill säga Gotland.

Min fråga är därför:

- Med vilken laglig grund begränsas stöd och hjälp till nödställda EU-medborgare till akutinsatser?

Visby 2015-02-16

Elin Bååth (Fi)